

Mieke Romijn

De kleding van Modestudio Quasi Modo op Nieuwe Binnenweg 15c is allemaal gemaakt door Mieke Romijn, modeontwerpster en winkelier. Zelf kleding maken zat er van jongs af aan in. Ze maakte als kind al kleding voor haar barbiepoppen. Dat leerde ze van haar moeder. Later maakte ze ook kleding voor zichzelf. Vrienden en vriendinnen zagen dat en vroegen of ze ook voor hen iets wilde maken. ‘Het waren de jaren zeventig, we roken naar Patchoeli en liepen in hippiejurken. Mijn moeder heeft nog zo’n jurk met spiegel-tjes van mij in de kast hangen.’

Mieke (53) groeit op met drie broers, een zusje en haar ouders in een rij-tjeshuis in een rustige straat met veel kinderen in Delft. Na de middelbare school vertrekt ze naar Rotterdam en schrijft zich in bij de Sociale Academie. ‘Ik keek mijn ogen uit, er ging een wereld voor mij open in Rotterdam. In de pauze zaten we in een coffeeshop en we gingen uit in Sjaan, Heavy, Dizzy en de Tudorbar. Ik vond het echt geweldig.’ Mieke woonde in een studentenhuus in de buurt van de Goudsesingel en vond later een eigen woning op Zuid in Hillesluis. ‘Je kon daar heel goedkoop een eigen huisje huren. Later ging ik in die buurt stage lopen bij Clubhuis Stereo. Eigenlijk wist ik toen al dat de Sociale Academie niets voor mij was. Tijdens mijn stage raakte ik betrokken bij projecten voor werklozen op Zuid. Ik zette mijn eigen project Mikmak op met werkloze meiden. Samen met hen volgde ik cursussen kleding maken, patroontekenen en ontwerpen en met tien meiden begonnen we een winkel waarin we onze eigen ontwerpen verkochten. Voor mij werkte het niet om met tien mensen samen te werken, maar ik wist wel wat ik wilde en wat ik leuk vond: het opzetten van een eigen winkeltje met zelfgemaakte kleding.’

Kubuswoningen

‘Ik weet nog goed dat ik naar de Sociale Dienst ging. Daar werkte een oud-klasgenoot van mij en die zei dat

“Je voelt je ook anders als je in zo’n korset of pakje rondloopt”

ik eens bij de Kubuswoningen moest gaan kijken. De gemeente wilde onder deze woningen een modepromenade maken. Ik zie mezelf nog op mijn oude fiets over de brug rijden om daar een praatje te gaan maken.’ Dat verliep goed. Mieke kreeg de sleutel van een winkeltje en kon beginnen. Het was een goed begin. Ze hoefde geen huur te betalen en de gemeente betaalde de elektriciteitsrekening. Dat gaf haar de mogelijkheid om met nul te beginnen. Studenten wisten haar te vinden voor hun galajurken, maar uiteindelijk liep

de door de gemeente beoogde modepromenade niet. De winkeltjes zaten teveel verstopt voor het winkellend publiek, niemand wist ze te vinden.

Mieke wilde verhuizen naar de Nieuwe Binnenweg, maar dat bleek veel te duur. Om die reden ging ze terug naar Delft. Daar vond ze een pandje waar ze dertien jaar heeft gezeten. ‘Ik borduurde voort op de galakleding en ging bruidsjurken maken. Die bruidsjurken werden steeds bruidiger. Het werden een soort taarten en de ontwer-

pen gingen steeds verder van me af staan. Bovendien viel het niet mee om de vaak zenuwachtige klanten goed te helpen. Dan had ik vier weken aan zo’n jurk gewerkt en kwamen moeder, tante, zus en schoonmoeder en het eerste wat je dan te horen kreeg was: o, nee dit is het helemaal niet. Dat is gewoon niet leuk en dat wilde ik niet meer. Toen ben ik simpelere kleding gaan maken en kreeg ik vanzelf ander publiek en kon ik wat luchtiger verkopen.’

Het Pandje in Delft stijgt in de loop van de tijd zo in waarde dat Mieke weer terug kan naar Rotterdam om zich eindelijk te kunnen vestigen op de Nieuwe Binnenweg. Zij gaat er wonen en opent haar winkel Quasi Modo. ‘Inmiddels was ik begonnen met partykleding. Mijn winkel kleurde fluorescerend geel en groen. Sommige klanten vonden mijn ontwerpen er spannend uit zien en maakten daar opmerkingen over. Toen de dancescene opkwam en Ted Langenbach in Nighttown een keer per maand zijn feestje gaf, dacht ik: ja dit is het helemaal. Ik ben toen helemaal overgestapt op het ontwerpen van party- en kinky kleding.

Kinky parties

Het publiek dat kleding bij Mieke koopt en op maat laat maken, is divers. Vaste klanten en nieuw publiek, ruimdenkend, tolerant en bijzonder. ‘Sommigen vinden het leuk om het thuis aan te trekken, er komen artiesten die kleding nodig hebben voor hun optredens en mensen die naar allerlei party’s gaan. Ik ben nu bijvoorbeeld al weer bezig voor mensen die naar de Gay Parade gaan. Ook staat Mieke zelf regelmatig met haar kleding op allerlei party’s. ‘Kinky party’s hebben een dresscode. Je draagt lak, leer of latex, dus is mijn kleding daar heel erg geschikt voor. Het is altijd heel gezellig op die feestjes. De leeftijd is gevarieerd van jong tot oud en iedereen heeft respect voor elkaar. Natuurlijk draag ik dan mijn eigen ontwerpen. Dat vind ik het leukste van het uitgaan, de verkleedpartij. Je voelt je ook anders als je in zo’n korset of pakje rondloopt. Je voelt je mooier, stoerder soms en sterker.’

Mieke weet niet hoe haar toekomst zal lopen, maar het ontwerpen en het contact met de klanten, die combinatie daar doet ze het voor. ‘Dat ik achter mijn naaimachine kan zitten en dingetjes ontwerp en maak en de klanten die hier binnenkomen en iets kopen en gaan dragen wat uit mijn hoofd is opgekomen. Klanten hebben weleens geopperd om andere spullen en speeltjes naast mijn kleding te verkopen, maar daar begin ik niet aan. Het kan zijn dat de stijl die ik nu verkoop in de loop van de tijd weer zal veranderen. Ik ben tenslotte modeontwerpster.’

Tipo tante Aziza

Als u wilt dat het aantal sociale huurwoningen niet afneemt teken dan het verzoek tot een referendum.

Er zouden er de komende jaren wel eens 20.000 minder kunnen zijn en er zijn nu al lange wachtlijsten. Voor het referendum zijn 10.000 handtekeningen nodig.

Dan MOET de Gemeente Rotterdam een referendum houden!

U kunt meewerken aan meer of minder sociale huurwoningen in Rotterdam.

Dus teken in de Buurtwinkel, de Leeszaal, de Nieuwe Gaffel of in het Wijkpastoraat, of

digitaal op woonreferendum.nl **Doen hoor!**

De geschiedenis van Het Oude Westen in 1000 voorwerpen (30)

Het ‘Heilige Hart’ beeld

Hij staat er een beetje verlaten en verwaarloosd bij, daar in het midden van het Wijkpark. De neus is afgebrokkeld, zijn hoofd en schouders zijn bedekt met een viezige groene laag en zijn rechterhand heeft hij niet meer. In de sokkel is de tekst: ‘Zoet hart van Jezus dat ik U meer en meer beminne’, te lezen. Daaromheen hebben vandalen echter ook andere uitingen gekeerd. Dit zijn opvallend genoeg geen schunnige woorden, maar verwijzingen naar psalmen in de Bijbel. Artistiek gezien is dit ‘Heilige hart’ beeld van Jezus Christus, gemaakt door Jan Custers, niet veel bijzonders. De Eindhovense beeldhouwer vervaardigde tientallen soortgelijke beelden van Jezus, die bijna allemaal terug zijn te vinden bij kerken in Brabantse dorpjes. Het Rotterdamse beeld is echter een symbool geworden voor de ‘strijd’ rondom de komst van het Wijkpark.

Het park, dat op 26 juni haar 29-jarige bestaan viert, is niet meer weg te denken uit het Oude Westen. Toch kent de grond een veel langere, Rooms-Katholieke geschiedenis. Vanaf het begin van de 20ste eeuw stond op deze plek namelijk een wees- en armenhuus, dat in handen was van de latere Stichting Katholieke Verpleging- en Verzorgingsinstelling Rotterdam (KVV). Een imposant gebouw met lange zijvleugels. In het midden waren twee binnenplaatsen te vinden met daartussen een kapel. Het had een gesloten karakter en was in wezen afgeschermd van de wijk. In dit pand werden, uitsluitend Rooms-Katholieke, kinderen opgevangen. Vanaf de jaren ‘50 werd het gebouw, genaamd ‘Huize Simeon en Anna’, gebruikt voor de verzorging van bejaarde bewoners.

Wijkbewoners, de politiek en stadsvernieuwers wilden vanaf de jaren ‘70 meer ruimte in het Oude Westen. Ze

kwamen met een plan voor een klein parkje naast Odeon, waarbij een deel van het terrein van Simeon en Anna werd gebruikt. De KVV, de eigenaar van de grond, wees het plan af. Jarenlang is er onderhandeld, waarbij de KVV voet bij stuk hield. De plannen om Antonius Binnenweg te verbeteren en uit te breiden zorgden uiteindelijk voor schot in de zaak. Hier zou namelijk ook een nieuw verzorgingstehuis worden gebouwd. Omdat de voorzieningen in Simeon en Anna steeds meer verouderden, was het plan voor een nieuw tehuis zo gek nog niet. Dit zou alleen maar voor verbetering zorgen voor de bewoners en verzorgers. In 1983 ging de kogel door de kerk en werd er begonnen met de uitbreiding van Antonius. Hiermee kwam ook de weg vrij voor de sloop van Simeon en Anna. Dit gebeurde in 1986, een jaar later was de opening van het Wijkpark een feit. In eerste instantie zou de kapel van Simeon en Anna overeind blijven. Daar werd bij de sloop alsnog vanaf gezien. Nu herinnert alleen het bloedende hart van Jezus nog aan het vroegere Simeon en Anna-gebouw.

foto: Hinko Mayerhold

HELLEN COLUMN
VAN BOVEN

Held of niet

Ik hou wel van een praatje met de burens, maar ben niet zo'n held als ik ergens naar toe moet waar ik niemand ken. Maar ik dacht, kom op, laat ik maar eens naar 'de Aktiegroep' komen naar je toe' gaan. Toch wel benieuwd wat die Aktiegroep nou allemaal doet. Wie weet heb ik er iets aan. Dus trok ik op dinsdagavond de stoute schoenen aan en begaf me naar de Gouvernestraat ingang Wijkpark. De ontvangst was hartelijk, dus ik voelde me snel op m'n gemak. Blij dat ik de drempel had genomen, raakte ik aan de praat met Ahmed, een ondernemende man die al een tijd in de wijk woont. Hij maakt zich druk om de jongeren in de wijk en hoe ze zich gedragen. Daar kan ik me wel iets bij voorstellen, dus voordat ik het wist, zaten we gezellig te kletsen over die vervelende jongeren in de wijk. Maar het gesprek kreeg een verrassende wending. Ahmed vertelde dat een clubje jongens via zijn portiek de parkeergarage was ingegaan om daar te chillen. Dat ging gepaard met de nodige bravuur en lawaai. Ahmed eropaf en..... vroeg of ze misschien koffie wilden. De jongens reageerden verbaasd, sloegen het aanbod af, maar het ijs was gebroken. Ze vertelden dat ze niet in de buurt wonen, maar wel regelmatig op het plein zitten omdat ze in de buurt op school zitten. Ze waren op het idee gekomen om de garage in te gaan omdat ze iemand anders, met een flinke trap tegen de portiekdeur naar binnen hadden zien gaan. Deze man parkeert zijn auto in de garage en is te lui om om naar de toegangsdeur in de andere straat te lopen. Als het wat slechter weer is, vertelden de jongens, komen ze nu vaker hiernaartoe. Dan hoeven ze niet buiten op een bankje in de regen te zitten. Na de uitleg van Ahmed begrepen ze wel dat ze met hun gedrag andere mensen tot last waren. Ze zijn weggegaan en niet meer teruggekomen. Zo makkelijk kan dat dus gaan, dacht ik. Zelf zou ik zo iets niet snel durven; zeker niet als er een clubje van tien knullen bij elkaar staat. Maar ik denk wel dat het beter werkt dan de aanpak van mijn buurman, die regelmatig vanuit zijn raam naar de jongens op ons binnenterrein staat te schreeuwen. Ze trekken zich hier niets van aan en komen elke middag terug. Ik zal toch mijn buurmeisje eens vragen of ze zin heeft om samen met mij beneden op het bankje te gaan zitten voordat de jongens komen. Nemen we direct een pot koffie mee en wat extra beertjes voor de jongens. Je weet maar nooit wat er gebeurt. Misschien is het overlastprobleem met een beetje normaal contact gemakkelijker op te lossen dan het hondenpoepprobleem. Daar hoef je toch geen held voor te zijn?

'Hebben onze kinderen de toekomst?'
SBO Henri Dunantschool gaat samen met Babylon Taalschool

In deze laatste aflevering in de serie 'hebben onze kinderen de toekomst?' over de basisscholen in het Oude Westen zetten we de Henri Dunantschool voor Speciaal Basis Onderwijs (SBO) in het zonnetje. Een bijzonder moment, want na de zomer sluit de school haar deuren. De groep, bestaande uit dertien kinderen van groep 5, 6, 7 en 8, die speciaal onderwijs volgen, stapte na de grote vakantie in z'n geheel over naar de Babylon Taalschool. Een logische ontwikkeling in het kader van het huidige wet op het reguliere onderwijs, dat aan ieder kind passend onderwijs moet bieden. Wat betekent deze verandering voor de kinderen, ouders en leerkrachten?

De samenvoeging is volgens intern begeleider Narjara Lautenslager natuurlijk ontstaan vanuit de samenwerking tussen beide scholen. "We zien het voornamelijk als een kans om kennis en kunde met elkaar te delen en van elkaar te leren. Voor de kinderen die iets extra's nodig hebben om de basisschool te kunnen volgen, is het fijn dat ze voortaan gewoon bij de reguliere basisschool horen en niet meer in een hokje van 'speciaal' worden geplaatst. Er is dan ook een grote inzet en motivatie van beide scholen om de integratie tot een succes te maken. Ook de ouders

hebben positief gereageerd. Zij zijn actief betrokken bij de verandering en hun vragen helpen ons om scherp te blijven. Zo groot is de verandering trouwens ook weer niet. Er zit nu alleen maar een klapdeur tussen beide scholen. De groep leerlingen die straks de 'Expertgroep' gaat heten, verhuist na de vakantie slechts een gang verder naar een klaslokaal in de Babylon. Een

leerkracht van de Babylon is al een half jaar aan het werk in deze groep en verhuist mee. Dat maakt de overgang zo rustig mogelijk".

Voor ieder kind een plan
"Rust en veiligheid zijn belangrijk voor alle kinderen, maar de kinderen van de Expertgroep hebben dit extra nodig om goed te kunnen leren. Daarom is de groep kleiner dan in het reguliere onderwijs. De leerkracht maakt voor ieder kind een plan, waarin het doel, het tempo en de manier van leren nauwgezet worden omschreven. Dat is een verschil met het reguliere onderwijs, waarin de leerkracht een plan voor de hele groep maakt. Dat wil niet zeggen dat daarin geen aandacht is voor het individuele kind. Passend onderwijs betekent dat je als uitgangspunt neemt dat ieder kind uniek is. We zijn er trots op dat we door het samengaan van de scholen hiervoor nog meer gaan staan. Het biedt ook meer kansen voor samenwerking met andere basisscholen in de wijk. Via studiedagen, door als maatjes bij elkaar in de klas mee te lopen en elkaar op te zoeken met vragen rondom kinderen, kunnen we de krachten bundelen en soms beter verdelen. Om een goede doorstroom te bevorderen, gaan we ook meer samenwerken met de peuterspeelzaal Groeibriljant en kinderdagverblijf Dikkertje Dap. Op die

buurtkrant
Oude Westen

COLOFON

Oplage: 4500, verschijnt 10 keer per jaar.

Aktiegroep Het Oude Westen
Gaffelstraat 1, 3014 RA Rotterdam
010-436 1700
buurtkrant@aktiegroepoudewesten.nl

Redactie:
Marianne Maaskant, Rob van der Meulen,
Jorg van Rijkom, Marion van der Schaft,
Joke van der Zwaard en Elske Zwart.

Medewerkers aan dit nummer:
Petra van den Berg, Katinka Broos,
Coen Ringeling en Gina Thijssen.

Productie: Jim van der Put.

Fotografie: Marianne Maaskant e.a.

www.aktiegroepoudewesten.nl

manier kunnen we ervoor zorgen het beste uit ieder kind te halen".

"Kinderen die thuis zijn in de wijk, voelen zich eerder verantwoordelijk". Veiligheid binnen de muren van de school is belangrijk, maar minstens zo belangrijk is dat kinderen zich thuis voelen in hun omgeving; de wijk en daarbuiten. Dat laatste krijgt in het leerplan voor de komende schooljaar alle aandacht. Lautenslager: "Hoe beter kinderen de weg weten in de wijk, hoe makkelijker ze ergens op afstappen; op hun gemak zijn met de buitenwereld. Daardoor gaan zij zich meer verantwoordelijk voelen voor elkaar en voor hun omgeving. Dat alles vergroot de kansen om zich later in de maatschappij gemakkelijk te bewegen. Saamhorigheid en verbondenheid passen bij de Vreedzame School die we willen zijn. Kinderen leren over de verschillende culturen, de bouw en de geschiedenis van Rotterdam. Zo sluiten we aan bij het thema "Rotterdam viert de stad" met onze eigen variatie "Rotterdam, mijn stad".

"Kans om alle kinderen op de gewone basisschool passend onderwijs te bieden"

Koffie Voor Geluk zoekt gezellige buurtbewoners

De temperatuur stijgt, dus is het weer tijd voor Koffie Voor Geluk. Koffie Voor Geluk is een pop-up ontmoetingsplek die je zomaar tegenkomt op een onverwachte plek in het Oude Westen. Gewoon op straat, om even te onthaasten, contact te maken en gezellige momenten te delen met anderen.

Koffie Voor Geluk zoekt bewoners die zin hebben om in hun eigen straat of op een andere leuke plek in de buurt Koffie Voor Geluk te organiseren. Geen geld voor melk en suiker, kopjes kapot of durf je je burens niet uit te nodigen? Geen probleem. Koffie Voor Geluk stelt een mooie kar beschikbaar met alle spullen die je nodig hebt om een terrasje te bouwen en je gasten te voorzien van koffie of thee, limonade en iets lekkers. Verder kun je flyers en kaartjes gebruiken om buurtgenoten uit te nodigen. De initiatiefnemers van Koffie Voor Geluk helpen je graag op weg. Het enige dat je nodig hebt is water uit de kraan en een goed humeur.

Meer informatie is te vinden op: www.koffievoorgeluk.nl of mail naar EllenLaluan@koffievoorgeluk.nl

Jouw Persoonlijke Bespaarder

Wil je in één uur weten hoeveel geld er bij jou iedere maand in en uit gaat?

En meteen harde besparingen doen op je vaste lasten?

Maak dan nu een afspraak met één van onze Bespaarders.

Een gemiddeld huishouden bespaart bij ons tussen de € 250 en € 600,-.

Zo werkt het

STAP EEN
Je vraagt een bespaargesprek aan, de bespaarder neemt contact met je op

STAP TWEE
Je legt bankafschriften van 2 maanden klaar

STAP DRIE
Bespaargesprek: 1 uur

STAP VIER
Je weegt af op welke zaken je wilt besparen en vraagt middels Bespaarmij nieuwe contracten aan.

STAP VIJF
Je wordt benaderd door de nieuwe leverancier(s)

STAP ZES
Vanaf nu 24/7 overzicht in jouw uitgaven

EEN PERSOONLIJKE BESPAARDER
Deze legt uit hoe het werkt, hoe je kunt besparen en op welke 'addertjes' je moet letten. Alle vragen die je hebt kun je aan de Bespaarder stellen.

OPTIMAAL BESPAAREN
We bieden je de meest complete bespaar-service van Nederland.

ALTIJD UP TO DATE
Met jouw persoonlijke overzicht kun je altijd precies zien bij wie je iets afneemt, wat je betaalt en wat je op dat moment bespaart. Je kunt zelfs je contracten inzichtelijk opslaan, zodat je ze altijd bij de hand hebt. Wij houden voor je bij of er iets verandert aan jouw situatie. Je krijgt per e-mail tips of reminders als die voor jou relevant zijn. En absoluut géén verkooppraatjes.

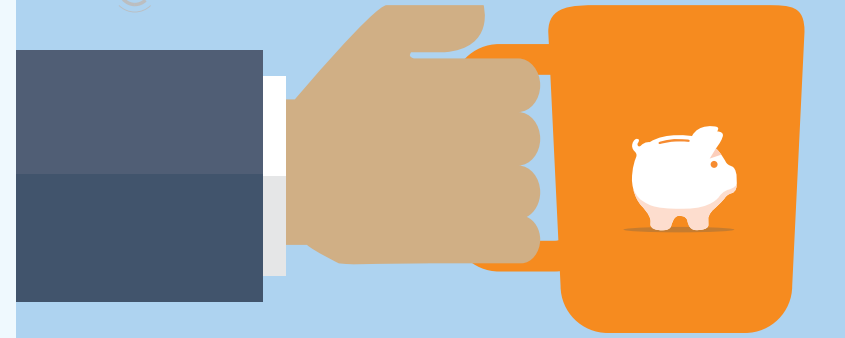
BETER VOOR JOUW BUURT
Bedrijven betalen vergelijkbare websites en straatverkopers voor zogenaamde 'leads'. Wij vinden dat niet kloppen en investeren de vergoedingen direct terug in jouw wijk met het Bespaarmij fonds. Wat moet er in jouw buurt aangepakt worden? Laat het ons weten, stuur een mailtje!

Maak een afspraak Bespaarmij is gratis beschikbaar voor alle Rotterdammers.

Neem nu contact met ons op:

Lily-Ann Kock
06 464 183 70
l.a.kock@wmoradar.nl

Wmo radar

Wmo radar

Wij zoeken taaldocenten voor NT2 onderwijs Taalvrijwilligers/(non)professionele docenten

WMO Radar is sinds 2013 actief met het taalprogramma "Taal aan de Maas" in het Centrum van Rotterdam. Wij bereiken meer dan 500 Rotterdammers die beter willen schrijven, lezen en spreken in het Nederlands. Om ervoor te zorgen dat deze burgers actiever deelnemen aan de samenleving is de inzet van gemotiveerde taalvrijwilligers (docenten) belangrijk. Thans verzorgt WMO Radar op verschillende locaties in het Centrum van Rotterdam taallessen.

Vereisten

Het is noodzakelijk dat de vrijwillige docenten het Nederlands goed beheersen, plezier hebben in

werken met mensen met een taalachterstand en beschikbaar zijn voor minimaal drie uur per week. Zij moeten de intentie hebben om een jaar aan te slag te gaan met een groep van 15 cursisten.

Aanmelden

Aanmelden als vrijwillige taaldocent kan via: samenaandemaas@wmoradar.nl

Informatie

Voor meer informatie over het project "Taal aan de Maas" kunt u kijken op www.wmoradar.nl of contact opnemen met: Mahender Autar, programmaleider, m.autar@wmoradar.nl telefoon: 010 485 58 98

Computercoaches:

Dinsdag 3 mei hebben jongeren uit verschillende wijken zich vrijwillig ingezet als 'computercoach'. Deze middag werd georganiseerd voor senioren en de jongeren hebben vragen beantwoord. De ouderen brachten hun eigen tablet, telefoon of laptop mee en konden daar vragen over stellen. Er kwamen o.a. vragen over het gebruik van Gmail en USB-sticks. De senioren vertelden na afloop goed geholpen te zijn en bedankten de aanwezige jongeren daar persoonlijk voor. Wordt vervolgd!

Ramadan

De Ramadan is de negende maand van de Islamitische kalender. Het is een speciale maand waarin tussen zonsopkomst en zonsondergang gevast wordt. Het afzien van eten en drinken is een oefening in onvoorwaardelijke discipline, liefdadigheid en zelfcontrole. Na zonsondergang wordt er veelal gezamenlijk gegeten, waarna er een bezoek aan de moskee wordt gebracht voor het gebed. De Ramadan kan leiden tot een verschuiving van het dag- en nachtritme, waar wij bij WMO Radar aandacht aan zullen besteden. Zo zullen de jongerencoaches hun beschikbaarheid aanpassen aan dat ritme. Zij zullen tot 02.00 uur 's nachts aanwezig zijn in de wijken. De Ramadan begint op 6 juni en eindigt op 5 juli. De jongerencoaches zijn Abdoel Berrag, Ibrahim Tokmak en Ingmar Elias. Mocht u vragen hebben dan kunt u contact opnemen met Ingmar: 06-28881804.

Buurtbemiddeling, een positieve oplossing bij burenoverlast

Hebt u last van uw burenen?

Overlast kan vanalles zijn: geluid, stank of onwenselijk gedrag. Lukt het niet er samen uit te komen? Denk dan eens aan Buurtbemiddeling! Met onze getrainde vrijwilligers lukt het vaak wél om afspraken te maken tussen burenen onderling.

Werkwijze

Onze buurtbemiddelaars gaan stap voor stap te werk. Er wordt eerst afzonderlijk met beide burenen gesproken. Als de burenen instemmen met een gezamenlijk gesprek vindt met de steun van onze buurtbemiddelaars een bemiddelingsgesprek plaats op een neutrale

locatie. Tijdens dit gesprek zoeken we samen naar oplossingen die beide partijen tevreden stemmen. Deelname is op vrijwillige basis.

Vertrouwelijk en gratis

Bij buurtbemiddeling gaan wij vertrouwelijk om met uw verhaal. Over de inhoud wordt niets gedeeld met andere organisaties. De bemiddelaars zijn neutraal en onpartijdig. Buurtbemiddeling is gratis.

Vragen?

Buurtbemiddeling is ruimer dan de inzet van bemiddelaars bij conflicten. Wilt u advies over de omgang met uw burenen

of wilt u gewoon even uw verhaal kwijt? Neem ook dan gerust contact op met Buurtbemiddeling.

Buurtbemiddelaar worden?

Kunt u goed luisteren en heeft u een positieve houding? Dan zijn wij op zoek naar u! Als buurtbemiddelaar helpt u mee om de omgeving van bewoners te verbeteren. U krijgt diverse professionele trainingen, onder andere een uitgebreide basistraining waarin verschillende gesprekstechnieken worden behandeld. De rol van bemiddelaar kan veel voldoening geven en u leert enthousiaste medebewoners kennen.

Buurtbemiddeling Centrum
Buurtbemiddeling Kralingen-Crooswijk
06-18500316
centrum@buurtbemiddeling.org
kralingen-crooswijk@buurtbemiddeling.org

Activiteiten in juli en augustus

In de maanden juni en juli organiseert de activiteiten-begeleiding het volgende:

Iedere woensdag van 13.00 tot 15.30 uur is er verkoop. Vanaf 14.00 uur zijn bezoekers van 55+ zijn van harte welkom om van muziek te komen genieten en mee te zingen en te dansen met onze bewoners. Met muziek van o.a. DJ John.

Vergeet onze borrelbingo niet! Op vrijdags vanaf 14.00 uur. De bingo kost €1.50 per plankje, onder het genot van een (gratis) hapje en drankje.

Zaterdag 25 juni vanaf 12.00 uur zijn een groep vrijwil-

ligers en het personeel van de Leeuwenhoek actieve deelnemers van de zeskamp in het wijkpark.

Zondag 26 juni van 10.30 - 12.00 uur is er een buurtkerkdienst met Jack Sier en Peter.

Op donderdag 30 juni vieren we Ketikoti (afschaffing van de slavernij, 153 jaar geleden) van 14.00 - 15.30 uur.

Iedere dinsdagmiddag vanaf 13.00 uur staan we klaar om met u boodschappen te doen met de bus van de Leeuwenhoek tegen betaling van €3.50. Meer info: de Leeuwenhoek 010 4361488.

Tot ziens in de Leeuwenhoek! Activiteitenbegeleiders Nelly, Rini en Asha.

Appeltaart! Heeft u een feestje of gewoon zin in lekkere appeltaart thuis? Dit is uw kans! De heerlijke appeltaart van 't Koffiehoekje is nu ook te bestellen voor thuis! Voor maar 7 euro heeft u een heerlijke verse appeltaart. U dient de appeltaart wel minimaal 2 dagen van te voren te bestellen en dan zorgen wij dat er een verse appeltaart voor u klaarstaat. Bel voor meer informatie naar 010-4361488 en vraag naar Michel van der Wal.

Vacature voor chauffeur op vrijwilligersbasis

Toelichting werkzaamheden: Op wisselende tijden beschikbaar zijn om bewoners te rijden naar het ziekenhuis, de tandarts of andere instellingen.

Werktijden: In overleg met de bewoner en de vrijwilligerscoördinator.

Wij vragen:

- Goede beheersing van de Nederlandse taal
- Affiniteit met en respect voor ouderen
- Goede sociale vaardigheden
- betrouwbaarheid

- Afspraken na kunnen komen
- Fysiek in staat zijn een rolstoel te duwen
- Verantwoordelijkheidsgevoel voor het omgaan met rolstoelafhankelijke bewoners

Wij bieden:

- onkostenvergoeding van € 2,50 euro per dag, begeleiding, kortingspas voor gebruik van consumpties in ons restaurant, WA- en ongevallenverzekering

Contactpersoon Rini den Otter

VOOR AL UW VRAGEN OVER GEZONDHEID EN WELZIJN

Alles over de tandarts...

Wist u dat u bij ons tandartsencentrum in de St. Mariastraat voor allerlei behandelingen terecht kunt? Niet alleen voor uw periodieke controle bij de algemeen tandarts. De praktijk heeft diverse specialisten op tandverzorgingsgebied. Door de veranderingen in de ziektekostenverzekering bezuinigen veel mensen op de tandarts-kosten. Een slecht gebit kan echter ook andere gezondheidsproblemen geven.

Daarom ons advies: laat uw gebit regelmatig controleren en bezuinig niet op tandartskosten want dit beïnvloedt uw hele gezondheid.

U kunt bij ons terecht voor diverse behandelingen: implantologie/kaakchirurgie/wortelkanaal behandeling/ orthodontie/mondhygiënist

Implantologie

Een implantaat is een kunstwortel, die in de kaak wordt geplaatst. De meeste implantaten zien er uit als een soort schroef en zijn gemaakt van titanium. Dit is een lichaamsvriendelijk materiaal waaraan bot zich gemakkelijk hecht. Deze implantaten worden voorzien van een kroon, brug, plaat- of frameprothese of het zogenaamde klikgebit. Deze behandeling wordt ook wel implantaatoperatie genoemd.

Kaakchirurgie

In uw eigen vertrouwde omgeving kunt u terecht bij onze kaakchirurg voor diverse behandelingen. Uw eigen tandarts verwijst u door en komt indien nodig mee overleggen met u en de kaakchirurg. Kaakchirurgie is een tandheelkundig specialisme. Een kaakchirurg behandelt afwijkingen aan de mond, kaak en het gezicht. De meeste mensen komen bijvoorbeeld om een verstandskies te laten trekken of een ontsteking te laten behandelen. De orthodontist stuurt mensen door naar deze chirurg om kiezen te laten trekken zodat ruimte ontstaat voor een beugel. Orthodontisten sturen patiënten soms ook door voor een operatieve kaakcorrectie. De kaakchirurg verricht zowel eenvoudige behandelingen als zeer

gecompliceerde behandelingen. Het trekken en behandelen van verstandskiezen worden daarbij gezien als eenvoudig, terwijl hij of zij ook volledige en complexe kaakreconstructies kan uitvoeren. Bij letsels na bijvoorbeeld een ongeval kan de kaakchirurg deze behandelen, bijvoorbeeld aan de tanden en de kaak.

Wortelkanaalbehandeling

Onder het zichtbare gedeelte van een tand of kies bevindt zich de wortel. In iedere wortel bevinden zich één of meerdere wortelkanalen. Dit kanaal is gevuld met bindweefsel, zenuwvezels en kleine bloedvaten. Dit noemen we pulpa. Deze pulpa kan door tandbederf, een lekkende vulling of een val ontstoken raken. Een wortelkanaalbehandeling, ook wel zenuwbehandeling genoemd, is een tandheelkundige bewerking, waarbij de pulpa van het wortelkanaal van een tand of kies verwijderd wordt en de ontstane ruimte wordt opgevuld. Het gat dat de tandarts heeft moeten maken wordt daarna gevuld.

Orthodontie

Als je tanden en kiezen scheef staan, kan het zijn dat de tandarts je naar orthodontist verwijst voor een beugel. Wat gaat er dan gebeuren bij de ortho? Tijdens het eerste gesprek bij onze beugeltandarts kijken we eerst zorgvuldig naar je gebit om vervolgens een behandelplan op te stellen. Wat er moet gebeuren is voor iedere patiënt verschillend.

Mondhygiënist

De mondhygiënist is een zorgverlener die zich richt op het voorkomen van tandbederf en tandvleesproblemen. Het consult van een mondhygiënist bestaat zowel uit voorlichting over de juiste mondverzorging als uit daadwerkelijke behandeling van tandvlees en gebit. De eerste behandeling kan beginnen met een gesprek over tandenpoetsen en overige mondverzorging, zoals het gebruik van spoelmiddelen, tandenstokers en flosdraad. Zij of hij legt uit wat tandbederf is en met welke verzorging tandbederf en problemen met het tandvlees voorkomen kunnen worden. Uw eetgewoonten kunnen hierbij ter sprake komen, of bijvoorbeeld de effecten van roken op uw mond. Na de voorlichting zal de mondhygiënist doorgaans beginnen met de daadwerkelijke behandeling van uw gebit. Plaque en tandsteen worden verwijderd en blootliggende worteloppervlakken worden schoongemaakt.

Huisartsen

Spreekuur volgens afspraak

Dhr. R.D. Castelijns/
Mevr. E.C. van der Zwan 010 4367770
Dhr J.J.G.W. Hipke 010 4363265
Mevr. A.L.I. Korenhof-Carolina 010 4369241
Dhr. R.G. Metz 010-4361975

Mevr. M.A. Visser/
Mevr. R. Dam-Weststrate 010 4365530

Na 17.00 uur of in het weekend:

Huisartsenpost SFG 010 4669573
Kleiweg 500, Rotterdam

Fysiotherapeuten

Behandeling volgens afspraak

Mevr. D.G. Bongrazio 010 4362127
Dhr. R.P. Hoekwater 010 4362127
Mevr. S.M.A. Willemsen 010 4362127

Tandartsen

Behandeling volgens afspraak

Dhr. I. Otaredian 010 4362176
Mevr. N. Tavakoli 010 4362176
Mevr. M. Zahedi 010 4362176
Tandarts gespecialiseerd in Orthodontie:
Mevr. C. Garau de Gee 010 4362176
Tandarts gespecialiseerd in Kaakchirurgie:
Dhr.J.K. Haex 010 4362176

Bij pijnklachten na 17.00 uur of in het weekend 010 4552155

Diëtiste Behandeling volgens afspraak
Pedicure Behandeling volgens afspraak
STAR MDC: Maandag-, woensdag-, Vrijdag-ochtend van 8.30 - 9.00 uur.

We laten ons nog niet kisten Stop de verkoop van benedenwoningen

De Aktiegroep heeft een nieuwe werkgroep: ‘We laten ons nog niet kisten’.
Zij gaan druk uitoefenen op Woonstad en Gemeente om te zorgen voor passende huisvesting voor ouderen in de wijk. Het is niet de bedoeling om veel te vergaderen, maar om elkaar op de hoogte houden van de ontwikkelingen en om acties te voeren waar dat kan. Iedereen kan zich aansluiten bij het netwerk van verontruste ouderen. De Buurtkrant ondersteunt deze nieuwe werkgroep met publicatie van verhalen over ouderen die dringend een andere woning in de wijk nodig hebben en foto’s van te koop staande benedenwoningen.

Presentatie werkgroep tijdens Aktiegroepcafé

86 jaar en op zoek naar een woning zonder trap

Mevrouw Truggelaar woont in de Coolsestraat in een portiek één hoog, haar rollator staat beneden in de gang. Ze woont vanaf haar geboorte in het Oude Westen aan de noordkant. Haar man was naast zijn werk vrijwillig portier bij de speeltuin. Als de speeltuin op kamp ging, deed zij het hek open en dicht. Toen haar woning aan de

Akeleistraat werd afgebroken, kregen zij en haar zoon twee woningen boven elkaar in de Coolsestraat door bemiddeling van Frits Mos van de speeltuin. Hij zei: “Mensen die veel voor de buurt doen, hebben recht op een huis in de buurt”. Uiteindelijk is haar zoon vanwege zijn ziekte verhuisd naar de Palmdwarsstraat.

Haar zoon is een paar weken geleden overleden. Zij ging iedere dag naar hem toe om eten te brengen. Nu hij er niet meer is, belt haar schoonzus iedere dag op. De familie

vindt dat zij alarmering moet nemen. Een buurvrouw wil als eerste op de lijst staan, die gebeld wordt. Vanwege haar ziekte is haar woning op één hoog niet meer geschikt voor haar. Voordat ze de deur uitgaat, denkt ze na wat ze allemaal moet doen om maar één keer de trap op of af te moeten. Over een boodschap van vijf minuten doet ze een uur door alle bekenden die ze op straat tegenkomt. Als ze thuis komt, hoeft ze maar te kikken of een buur of het advocatenkantoor beneden staat voor haar klaar om de boodschappen naar boven te brengen.

Nooit boven aan de lijst
Vanwege die trap zoekt mevrouw Truggelaar naar een andere woning. Ze heeft een slecht hart, men durft niet te opereren vanwege dat hart. Als er een traplift geplaatst zou kunnen worden, zou ze het liefst in haar woning blijven wonen. ‘Ik ben overal wezen kijken. Boven de Aldi, er was een woning vrij op de vierde,

gaat de lift maar tot de derde. Ook wezen kijken op de Nieuwe Binnenweg en in de Gouvernestraat. Daar was een meneer van 50 jaar om de woning te bekijken, die zei: “Ik wil helemaal niet in een ouderenwoning.” Ouderenwoningen in de Sint-Mariastraat staan helaas nooit te huur. En hoe meer ik ga kijken, hoe meer woningzoekenden ik er voor me heb, laatst twaalf. Ik ben begonnen met vijf voor me.’

Urgentie durft ze niet aan te vragen. ‘Woonstad zei: “Waarom gaat u niet naar Delfshaven?” Ik zei: “Als je me dood wilt, moet je me daar heen sturen, ik wil hier in de buurt.” Toen er een keer een ambulance stond in de straat gingen alle gordijnen en lamellen open, iedereen keek mijn kant op. Toen ik zwaaide, ging alles weer dicht, nou ik vind dat fijn. Met zo’n urgentie word je twee maal een woning aangeboden en dan moet je die nemen, ook al is het ik weet niet waar. Wat ik het allerergste vind, is dat er allerlei goede voor ouderen geschikte benedenwoningen achter elkaar verkocht worden en wie komen er in? Jongeren, die een hypotheek kunnen nemen en ouderen zoals ik kunnen naar elders verhuizen.’

Modern land

‘Dag buurman’ zwaai ik een paar keer per dag naar hem; waar in de buurt ik ook loop of fiets, ’s ochtends vroeg of ’s avonds laat, ik kom hem altijd tegen. Regelmatig loopt hij het Wijkpastoraat binnen om met ons een kopje koffie te drinken, maar hij blijft nooit lang zitten. We noemen hem al jaren met respect ‘Opa Turk’; hij is een van de aardigste mannen die ik ken.

Niet dat ik weet hoe aardig hij is, eigenlijk is hij altijd al weer opgestaan om verder te wandelen voordat het tot een echt gesprek komt. Maar elke keer weer zijn vriendelijke lach en de zwaaiende arm.

Soms komt hij binnen met een brief. Hij krijgt veel brieven, te veel vindt hij. “Nederland modern land, mevrouw: papieren, papieren.” En hij heeft gelijk, heel veel brieven krijgt hij, en weet dan maar eens goed te beoordelen of ze je informatie geven of dat ze informatie van je willen; of je de brief moet bewaren of dat je hem weg kunt gooien. En als hij mij de envelop aanreikt, zegt hij meestal, hoofdschuddend, dat hij wel weer zal moeten betalen. Hij is blij als hij weer een poosje naar Turkije gaat, naar zijn land en zijn familie. Daar is het leven toch anders, vertelt hij in weinig woorden. Hier is het goed, maar daar..... eigenlijk kan hij het niet goed uitleggen. Maar hij komt altijd even afscheid nemen, en als hij weer terug is..... nou ja, dan zien we hem vanzelf weer zijn rondes door de buurt lopen. Deze keer bleef hij langer weg dan we gewend waren. Regelmatig vroegen we elkaar: “Heb jij opa Turk al gezien? Zou er iets gebeurd zijn?” Toen hij eindelijk terug was, leek op het eerste gezicht alles zoals het was: zijn lach, zijn wandelingen, de kopjes koffie, zijn joviale groet. Maar toch, er was die subtiele verandering, er moest iets gebeurd zijn waardoor hij óf minder positief over Turkse mensen is gaan denken, óf veel positiever over Nederlandse mensen..... Wanneer hij nu met papieren langskomt, zegt hij stevast: “Nederland modern land mevrouw. Goeie mensen, echt waar, in Nederland zijn veel goeie mensen, maar die papieren mevrouw, oef.”

Katinka Broos

Denk- en doe het zelfven voor een beter milieu

Wie schrikt er niet van berichten over lood in het bloed van kinderen die in de omgeving van de ‘s Gravendijkwal opgroeien, of van berichten over een stijgende zeespiegel waardoor op den duur heel Nederland onder water kan komen te staan? Maar wat doe je eraan als gewoon mens? Nou dat is het probleem niet, je kunt van alles doen en alle kleine beetjes helpen echt. Vervuiling meten en de wethouder met de alarmerende cijfers lastigvallen zoals Milieudefensie onlangs deed, gewoon geen auto rijden en geen vlees eten, maar ook mooie groenstroken en tuintjes aanleggen. Over het laatste spraken we met Marieke de Keijzer, milieudenken- en doehetzelve, tuinontwerper en winkelier.

Het gesprek met Marieke vindt plaats in Stek, de overvolle en toch zo mooi geordende groene stadstuinwinkel aan de Nieuwe Binnenweg, net om de hoek van de ‘s Gravendijkwal. Een tuincentrum waar je geen auto voor hoeft te hebben en waar je behalve tuingrond, zaden en planten ook adviezen kunt krijgen. Voor je eigen (gevel) tuintje, voor een collectieve tuin of voor een praktische milieumaatregel. De vijf winkeliers, die allemaal een of twee dagen in de winkel

werken, zijn groendeskundigen met verschillende specialisaties. Marieke is landschapsarchitect/tuinontwerper, doet onderzoek naar aanleg en onderhoud van collectieve binnentuinen en ontwikkelt ideeën voor de aanpak van milieuproblemen in de directe woonomgeving.

Een groenstrook langs de ‘s Gravendijkwal

‘Twee jaar geleden riep de gemeente bewoners op om mee te denken over manieren om de luchtkwaliteit rond de ‘s Gravendijkwal te verbeteren. Wij zitten met Stek direct om de hoek en sommige planten nemen fijnstof op. Samen met collega Eric van Ulden heb ik voorgesteld om een groenproefstrook langs de tunneltraverse te maken. Op dezelfde plek heeft Robbert de Vrieze een simpele tuinslang met kleine gaatjes opgehangen, want nevel doet de stof ook neerslaan. Afgaande op laboratoriumonderzoeken kunnen volgens ons beplanting samen met verneveling effectiever zijn dan de hele milieuzone, het toegangsverbod voor oude auto’s in de stad. We onderzoeken nu hoe het werkt: of de planten het volhouden en hoeveel onderhoudsaandacht het nodig heeft; en of je ook op een andere manier aan water zou kunnen komen dan via de kraan, in dit geval van de coffeeshop op de hoek. Hoewel het nog een proefopstelling is, begint de gemeente het wel serieus te nemen. Laatst waarschuw-

de Gemeentewerken ons zelfs dat ze aan het riool gingen beginnen en of dat niet een goed moment is om de groenstrook uit te breiden. De tunnelbak is Rijksmonument. Dat is in dit geval gunstig, want in de oude beschrijving ervan is sprake van “bijbehorende beplanting”. Dus aanleg en onderhoud van een groenstrook hoort feitelijk bij de onderhoudstaken van dit monument door de eigenaar, de gemeente.’

Koekjes als bewijs

In een laboratorium kan je makkelijker de effectiviteit van interventies aantonen dan in de buitenwereld waar altijd veel oncontroleerbare omgevingsfactoren tegelijk van invloed kunnen zijn. Met dit probleem gaan deze pragmatische milieustruiven creatief om. Zo gaan ze binnenkort aan de Brielselaan tarwe opkweken in oude autobanden. De harige tarweplant is een geschikte fijnstofklever. ‘Van het meel willen we koekjes bakken; meelfabriek Meneba zit vlak in de buurt. Aan de kleur van de koekjes zou je dan kunnen zien hoeveel stof er op de verschillende plekken in de lucht zit.’

Op andere plekken in de stad wordt vergroening gekoppeld aan ecologie en biodiversiteit. In de Habitat-tuin aan de Schiedamsevest (tussen het Oogziekenhuis en de Waalse Kerk) zijn plantenbakken neergezet die ieder een specifiek insect of vogel helpen te overleven in de stad door ze van hun favoriete voedsel en omgeving te voorzien. Zo houdt de zanglijster zich graag schuil tussen dichte struiken. Ze hippen en woelen vaak tussen de afgevalen bladeren op zoek naar lekkere hapjes. Ze eten wormen, slakken, kevers, rupsen, bessen en bramen. Voor deze vogels staat er een bak met bijvoorbeeld hosta, peperboompje, schoenlappersplant, zuurbes, kardinaalsmuts, sneeuwbal, bosbes en appelbes. Zie ook de tuintip in deze Buurtkrant en zie www.floravorfauna.nl.

De kracht van schoonheid

Het leuke, en daarmee misschien wel de kracht, van al deze interventies is, dat ze niet alleen nuttig en verstandig zijn, maar dat ze de wereld om ons heen per direct mooier maken. Dat merken Marieke en haar collega’s van Stek en van Stadslab Luchtkwaliteit ook aan de reacties die zij krijgen. Zo zijn nu ook bewoners van de Maasboulevard en de Schiekade bezig met plannen voor groenstroken. Ook de Buurtkrant gaat vanaf nu geregeld ideeën en kennis ophalen bij Marieke de Keijzer. Wordt vervolgd dus.

Stadsblog Vers Beton laat Rotterdammers harder nadenken

Sinds vorig jaar heeft Vers Beton haar hoofdkwartier gevestigd aan de Gouvernestraat. In een leuke wijk en midden in de stad. In 2011 startte dit clubje van tien vrienden een online tijdschrift gericht op de ‘harddenkende Rotterdammer’. Het was een reactie op de houding van de stad en de lokale Rotterdamse media, die maar weinig ruimte over zou hebben voor diepgang, discussie en opinie. Tegenwoordig ziet het er voor Rotterdam én Vers Beton een stuk anders uit.

Vers Beton werd in 2011 in het leven geroepen. De eerste publicatie was het manifest: Vers Beton voor de geest. Hierin werd onder meer gepleit voor méér ‘diepgang’ in de lokale Rotterdamse media. ‘Grote media als RTV Rijnmond en het AD/ Rotterdams Dagblad waren heel goed in het brengen van nieuws, maar er was weinig ruimte voor verdieping of opinie’, legt hoofdredacteur Eeva Liukku uit. Rotterdam kampte volgens het manifest met een ‘Calimero-complex’: kritiek op de stad zou vaak ‘verstommen’ door zelfmedelijden. Er zou te veel worden vastgeklampt aan het cliché dat Rotterdam vooral een arbeidersstad is, waarbij het denken wordt overgeslagen. Een duidelijk platform voor denkers en schrijvers ontbrak.

‘Er werd vergeten dat hard nadenken ook een vorm van arbeid is’. En goed nadenken was hard nodig, problemen genoeg in de stad. Via het plaatsen van columns, opiniestukken, achtergrondverhalen en diepte-interviews probeert Vers Beton sindsdien het gat te vullen. Vers Beton is géén nieuwsplatform, maar wil met onderzoek en opiniestukken over politiek, architectuur, wetenschap en kunst en cultuur de discussie in de stad aanwakkeren.

Omslag
Liukku merkt overigens op dat in vergelijking met vijf jaar geleden er veel is veranderd in de stad. ‘Terwijl Rotterdam altijd op de ‘slechte lijstjes’ stond, verschijnt de stad nu op goede lijstjes. En ook het mediaveld is veranderd. Er lijkt meer ruimte te zijn voor reflectie. Dat zie je bijvoorbeeld met de komst van een Rotterdams katern in het NRC of het AD/RD dat nu ook haar eigen opiniepagina heeft.’ Dat er in Rotterdam meer ruimte is om ‘hard na te denken’, blijkt ook uit de groei die Vers Beton heeft doorgemaakt. Het kleine clubje van toen heeft nog steeds een harde kern van 15 redactieleden, maar daaromheen kent het bijna 150 vrijwilligers, bestaande uit schrijvers, fotografen en illustratoren. Het stadsblog ging samenwerken met onder meer de UITagenda,

Metro, het Architectuur Instituut Rotterdam en het ondernemersplatform Rotterdamse Nieuwe. Het won onder meer de aanmoedigingsprijs van het Stimuleringsfonds voor de Pers. Het aantal bezoekers steeg fors. Vers Beton trekt nu maandelijks tussen de 30.000 en 50.000 lezers.

Springplank
Desondanks is Vers Beton nog altijd grotendeels afhankelijk van vrijwilligers. Het geldt dat door samenwerkingen wordt verdiend, gaat vaak direct terug naar het online tijdschrift. Liukku ziet Vers Beton dan ook vooral als een springplank voor talent. ‘We hebben al veel goede mensen zien doorstromen naar bijvoorbeeld het AD/RD, NRC, Gers of De Nieuwspeper. Dat is ook onze kracht, we zijn een open platform met een sterke eindredactie. In principe kan iedereen voor ons schrijven of illustreren. Je krijgt bovendien veel vrijheid en ruimte voor je verhaal.’ Om toch ‘grote’ verhalen te betalen wordt onder meer geëxperimenteerd met Blendle en crowdfunding. ‘We zijn momenteel bezig met een onderzoeksproject over de mislukte fusie tussen de Rotterdamse MBO-scholen Zadkine en Albeda. Tot onze verbazing konden we via het crowdfund-platform YourNalism hier in korte tijd zo’n 2500 euro voor verzamelen.’

Productiehuis
Vers Beton breidt zich uit tot een soort productiehuis. Er worden samen met Open Rotterdam televisieuitzendingen en podcasts gemaakt en Vers Beton wil aan het einde van het jaar zelfs een boek uitbrengen. ‘Dit moet gaan over de veranderingen die Rotterdam de laatste jaren heeft meegemaakt. Dit gebeurt via een bloemlezing van artikelen die op Vers Beton zijn verschenen, gemengd met nieuwe stukken.’

Net als vijf jaar gelden blijft Vers Beton met een kritische blik naar Rotterdam kijken. ‘Juist ook door de positieve ontwikkeling die Rotterdam nu doormaakt. Nu is het aan ons om kritisch te kijken naar al die positieve lijstjes. Als Vers Beton willen we verder kijken dan alleen het marketingpraatje van de stad.’

Lees: www.versbeton.nl

BRUILOFT IN DE TUNNELBAK ‘S-GRAVENDIJKWAL

Dansen in de tunnelbak, een bruidspaar, live accordeon, wijn, eten, goede gesprekken. Een feest om het huwelijk te vieren van Olivia Oude Westen en Mo Middelland, de symbolische verbintenis tussen twee wijken die sinds 1943 van elkaar gescheiden zijn door een 6-baans verkeersriool. Op 6 mei hebben B.O.O.G. en Adem-in-Rotterdam samen met 170 bewoners van beide wijken de ‘s-Gravendijkwal terug geclaimd voor mensen, in plaats van auto’s. Dat smaakt naar meer.

Vriend en vijand in de tuin

Sommige tuineigenaren gruwen van elk diertje dat ze in de tuin tegenkomen. Ze vinden ze vies en eng, en behandelen ze als “vijanden”. Er zijn inderdaad diertjes die je liever niet in je tuin hebt, omdat ze van je planten eten en ze lelijk maken. Dergelijke last kun je hebben van slakken, luizen, rupsen en kevers. Maar eigenlijk zijn er veel meer vrienden onder de dieren in je tuin dan vijanden. Deze moet je juist naar je tuin halen; ze helpen je. Wormen zijn erg nuttig. Ze houden de grond luchtig, wat erg fijn is voor de wortels van je planten. Kikkers en padden eten graag naaktslakken en insecten. Ze hebben water nodig, niet om in te leven, maar om eieren in te leggen en voor nageslacht te zorgen. Als je

er plaats voor hebt kun je een kleine vijver maken en er in het vroege voorjaar wat kikkerdril in doen. De kikkers die daar geboren worden zullen later allemaal weer terugkeren om er hun drill achter te laten. Lieveheersbeestjes eten massa’s luizen. Spinnen zijn helemaal niet zo eng als sommige mensen denken. Ze vangen vliegen, rupsen, luizen en muggen. En hoe prachtig zijn de webben die ze maken! Bijen en hommels zijn echte vrienden van je tuin. Ze zorgen voor verspreiding van stuifmeel, zodat de planten bevrucht worden. Voor steken hoeft je niet zo bang te zijn als bij wespen. Vogels zijn natuurlijk ook heel gezellig in je tuin, en ze vangen rupsen en insecten.

Een paar rommelige hoekjes in je tuin, met wat stenen, takjes, bladeren, helpen verschillende van deze vrienden aan onderdak.

De Aktiegroep komt naar u toe

Vier dinsdagavonden heeft de Aktiegroep haar kampementen opgeslagen op elke keer een ander pleintje om met omwonenden te praten over het wel en wee in de wijk. In de volgende Buurtkrant rapporteren we over de belangrijkste bevindingen.

EN WAT ER VERDER NOG TE DOEN IS...

puntkomma muziek

'T ROUWE WESTEN

ROEMRUCHTE CULTURELE HANGPLEKKEN

ROTTERDAM
WEST
**LEES
ZAAL**
Rijnhoutplein 3
3014 TZ Rotterdam

DONDERDAG
23 JUNI, 20.00 UUR
TOEGANG: € 5

www.leeszaalrotterdamwest.nl
www.twitter.com/leeszaalwest
www.facebook.com/leeszaalrotterdamwest

Arminius

Felle discussies over Zwarte Piet, een vraaggesprek met Jandino Asporaat of een popconcert, het zijn niet de eerste dingen die in je opkomen als je aan een kerk denkt. Toch is het in de Arminiuskerk aan de orde van de dag. Het Rijksmonument op de hoek Westersingel/Rochussenstraat is in de laatste jaren omgetoverd tot een populair debat- en evenementencentrum. Dit allemaal met goedkeuring van de remonstrantse kerkgemeente.

Van de glas-in-lood-ramen en het imposante orgel tot aan de houten kerkbanken en de statige schilderijen van priesters: wanneer je de Arminiuskerk binnenstapt, heb je nog altijd het gevoel alsof je op 'heilige' grond begeeft. Alhoewel de remonstrantse gemeente, die het pand rond 1895 bouwden, hier nog steeds haar diensten houdt, moet je niet raar opkijken als er een debat wordt gehouden over de legalisering van wiet of de komst van asielzoekers. Een blik op het programma laat zien dat zelfs een optreden van een psychedelische rockband niet wordt geweerd.

naar onderwerpen die mensen raken of aangrijpen. Verder gaat het vaak over de actualiteit of nodigen we sprekers uit die iets tegendraads te melden hebben. Dat is ook het leuke aan een debat, dat je meningen hoort waar je het niet altijd mee eens hoeft te zijn. Anders wordt het ook zo saai. Arminius werkt onder meer samen met stichting Lokaal Rotterdam, dat het politieke debatprogramma DRAAD organiseert. Hierbij gaan Rotterdamse politici met elkaar in discussie over bijvoorbeeld de bouw van de nieuwe Kuip of de komst van het Collectiegebouw in het Museumplein.

Diepgang

Er worden regelmatig 'grote' sprekers uitgenodigd zoals bijvoorbeeld een Maarten van Rossum of Arend Jan Boekstijn. 'We hebben nu ook een debatreeks genaamd 'Collegetour', waarbij we bekende Rotterdammers uitnodigen. Zo zijn bijvoorbeeld Nelli Cooman en Jandino Asporaat langs geweest en is er binnenkort een debat met architect Francine Houben.' Alhoewel de debatten in Arminius laagdrempelig moeten blijven, wordt diepgang niet vermeden. Zo is er het Denkcafé, dat samen wordt georganiseerd met Studium Generale van de Erasmus Universiteit. Op die avonden wordt op wetenschappelijke basis gediscussieerd over onderwerpen als verslaving, transparantie of oorlog. 'Dit hoeft niet altijd te zorgen voor een felle discussie. Het kan ook zijn dat een spreker je een nieuw inzicht geeft. Dat je naar huis gaat en denkt: "Wat gaaf dat het op die manier in elkaar zit". Een debat bijwonen kan je in dat opzicht ook zien als een leuk avondje uit.'

Vrijdenkende geloofsrichting

De remonstrantse gemeente kijkt er overigens niet raar van op dat 'hun' kerk voor dit soort evenementen wordt gebruikt. 'Remonstranten zijn in dat op zich héél liberaal. Vanuit het protestantisme is het misschien wel de meest vrijdenkende geloofsrichting. Verder zorgen wij er als stichting wel voor dat de kerk niet in haar waardigheid wordt aangetast. We zullen niet zo snel iets programmeren dat de kerkgemeenschap als 'stuitend' ervaart. Bovendien zijn ze erg blij dat de Arminiuskerk een nieuwe functie heeft. Veel kerken zijn namelijk al gesloopt of gesloten, op deze manier blijft de kerk op een waardige manier bestaan.'

Restauratie

In feite is de kerk ook niet meer in handen van de remonstranten. De stichting Arminius nam het kerkgebouw in 2001 over. Het pand was namelijk toe aan een grondige restauratie. Zo moest er onder meer een geheel nieuwe fundering in. Iets wat de remonstrantse gemeenschap zelf niet volledig uit eigen zak kon financieren. De stichting kon het Rijksmonument, mede dankzij sponsors en subsidies, uiteindelijk voor ettelijke miljoenen restaureren. Om al die herstelwerkzaamheden te financieren wordt de kerk verhuurd voor congressen, concerten, culturele evenementen en bedrijfsfeesten. Zo organiseren Rotown en Motel Mozaïque er regelmatig concerten. 'Er is al heel veel cultureel erfgoed in Rotterdam verdwenen', leggen directrice Gabriëlle Anceux en woordvoester Judith Bakker uit, op deze manier blijft de kerk in stand als openbare ruimte. Er moet nog steeds geld worden gereserveerd voor onderhoud van het gebouw. Zo worden nu de pijpen van het orgel gerepareerd, en zijn ook de schilderijen aan restauratie toe.

Debatten voor iedereen

Arminius is echter vooral hét Rotterdamse centrum geworden voor openbare debatten. Niet alleen bedoeld voor de hoogopgeleiden en intellectuelen, maar voor iedereen. 'Als Arminius willen we het zo laagdrempelig mogelijk houden. Het is een plek voor alle Rotterdammers, waar je een debat kan volgen in begrijpelijke taal.' Dat is ook te merken aan de diverse onderwerpkeuze: van Zwarte Piet en de gevolgen van de aanslagen op Charlie Hebdo tot de toekomst van de Rotterdamse winkelstraten of de aanpak van eenzaamheid. 'We zoeken vaak

NIET TE MISSEN IN JUNI

4 juni – Openingsfeest Pica Pica Parade – Cretopia

De meest opvallendste en nieuwste plekken van Rotterdam worden elke zaterdag en zondag in het zonnetje gezet tijdens de Pica Pica Parade. Op 4 juni verzorgt Cretopia het openingsfeest met optredens van The Black Atlantic, een Friese band met akoestische popliedjes, en TOSSO, electro-pop uit Rotterdam. Vanaf 20.00 uur. Entree: 6 euro.

10 juni tot 12 juni – Rotterdamse dakendagen – Verschillende daken.

In het weekend van 10 juni worden tientallen Rotterdamse daken opengesteld voor het publiek. Zo kun je onder meer op het dak van de Kruispleinflat, de Lijnbaanflat, De Laurenskerk en De Heuvel. Op verschillende daken zijn concerten en optredens. Kaarten kosten tussen de 10 en 50 euro.

15 juni – Verslaving bestaat niet – Arminius In Arminius vindt een debat plaats met Peter Cohen, voormalig directeur van het Centrum voor Drugsonderzoek (CEDRO). Hij deed 25 jaar onderzoek naar drugs. Hij wil af van de term 'verslaving' en is voor liberalisering van drugs. Vanaf 20.00 uur. Entree: 5 euro.

16 juni – E-Sports met René Glas - Het Nieuwe Instituut

Discussie over deze nieuwe vorm van sport waarbij op professioneel niveau tegen elkaar wordt gegamed. De sport trekt tienduizenden bezoekers en er gaan miljoenen in om. Game-researcher René Glas vertelt erover en er wordt live gegamed met commentaar. Vanaf 20.00 uur. Entree: 7,50 euro.

21 juni – Danspaleis – Laurens Antonius Binnenweg

Tussen 14.00 en 16.00 uur kunnen ouderen samen feesten op hun favoriete dansmuziek. Oude krakers van onder meer Johnny Hoes, Louis Prima en Doris Day worden uit de koffer gehaald. Ook buurtbewoners en familieleden zijn welkom.

24 juni - EvenSanne & Marie Mokati – Goethe Instituut – Vanaf 20.30 uur vinden twee optredens plaats. EvenSanne is een Amsterdams duo dat grensvervagende muziek maakt. Ze spelen een mix tussen jazz, indie-folk en pop. Ook de band Marie Mokati laat verschillende muziekstijlen in elkaar overvloeien, hierbij wordt traditionele muziek afgewisseld met experimentele rock. Entree: 8 euro.

30 juni – Pecha Kucha – Arminius Tijdens Pecha Kucha presenteren artiesten, muzikanten en journalisten hun ideeën in 400 seconden. Deze keer onder meer met Terts Brinkhof, oprichter van de Parade, Jan Portheine, uitvinder van de kartonnen tent en Pavél van Hout die datatours organiseert. In het Engels. Vanaf 20.20 uur. Entree: 7,50 euro.

PECHA KUCHA